

Bilag VI.

Til Regering og Rigsdag!

Centralforeningen af Restauratør-, Hotelvært- og Beværterforeninger i Danmark tillader sig i Anledning af, at der i det i Folketinget den 3. Oktober d. A. fremsatte Forslag til Lov om Beskatning af Øl foreslaas en Forhøjelse af den nugældende Ølskat, hvorved den bringes op til 10 Kr. 25 Ø. pr. hl = $3\frac{8}{10}$ Øre pr. Flaske eller en Forhøjelse af ca. $1\frac{1}{3}$ Øre pr. Flaske, at fremkomme med følgende Bemærkninger og Henstillinger.

Restauratør- og Beværterstanden er i Forvejen haardt tynget af Skatter og Afgifter baade til Stat og Kommune, direkte saavel som indirekte, hvoraf flere endda først for ganske nylig ere traadte i Kraft, saa at man endnu ikke fuldt ud kan overse deres Virkninger, udover at de gøre vor Kamp for Tilværelsen endnu haardere end før. Dette gælder saaledes Loven om Forlystelsesskatten, der har foranlediget, at et betydeligt Antal af de Restauratører, der af Hensyn til deres Gæster, og fordi deres Forretning nu en Gang er anlagt derpaa, maa bibeholde Musik i deres Lokaler, har maattet skride til en Forhøjelse af Serveringspriserne for overhovedet at kunne betale denne Skat, ligesom de skærpede Lokalebestemmelser — som i øvrigt have vor Sympati — haev bidraget til at fordyre Huslejen for mange af de smaa Beværtere, hvis Fortjeneste ikke er større, end at de knapt kunne forsørge sig selv og Familie. Naar dertil kommer, at Indehavere af Restaurationer og mindre Gæstgiverier i Købstæderne, hvis eneste Aktiv er den Forretning, de indehave, ere ganske afskaarne fra at sælge deres Forretning, da Bevillingen ikke kan overdrages, og at talrige Ejere af Kroer og Restaurationer paa Landet ere saa godt som afskaarne fra — f. Eks. paa Grund af Alder, Sygdomstilfælde eller af andre Aarsager — at realisere dette deres Aktiv ved Salg; fordi Bevillingen ved Kommuneafstemning saa bliver nedstemt, ville den høje Regering og Rigsdag kunne se, under hvilke vanskelige Forhold og med hvilke mørke Fremtidsudsigter vor Stand arbejder.

Saa fremt den foreslaaede Forhøjelse af Ølskatten bliver til Virkelighed, vil den deraf følgende Prisforhøjelse paa Øllet tvinge os til at forhøje Serveringspriserne for denne Vare i tilsvarende Grad.

Da Serveringspriserne allerede nu have en saadan Højde, at Publikum knurrer derover, ere vi ganske paa det rene med, at ved en indtrædende Forhøjelse vil Publikum dels forlade Øllet som Nydelsesmiddel og dels i stort Tal holde sig borte fra Restaurationlivet, idet ikke alene denne Skat, men ogsaa hele Rækken af de andre foreslaaede Skatter vil gøre det langt dyrere at leve, hvad i høj Grad vil gaa ud over vor Virksomhed.

Da en betydelig Del af vor Indtægt er baseret paa Salget af Øl — for en stor Del Forretningers Vedkommende repræsenterer Ølsalget endda Hovedindtægten —, se vi med stor Uro og Ængstelse en kommende Forhøjelse af Ølskatten i Møde, og vi andrage derfor den høje Regering og Rigsdag om, at Forhøjelsen enten helt maa bortfalde, eller at den i alt Fald maa blive betydelig nedsat.

Endnu skulle vi blot tilføje, at vi tro at turde udtale, at Staten med Hensyn til det finansielle Udbytte vil få mere ud af en moderat Forhøjelse af Ølskatten end ved den foreslaaede altfor haarde Beskatning, der aldeles utvivlsomt vil tvinge Forbruget ned efter en langt stærkere Skala, end man har tænkt sig.

København, i November 1911.

Paa Centralforeningens Vegne

Carl Jacobsen,
Formand.